

Egy fiatal lány története etikáról

Németh Leila huszonöt évesen nyelviskola-igazgató és a hátrányos helyzetű gyerekek oktatását, nevelését, továbbképzését segítő Heliopolis Alapítvány kuratóriumi elnöke. Nap mint nap komoly tárgyalásokat folytat, dönt, alkot, irányít, és adománygyűjtéseket szervez. Vajon mi adja hitelességét, ami miatt munkatársai, önkéntesei és ügyfelei egyaránt megbíznak ebben a fiatal lányban? Németh Leila története következik értékekről és hitelességről.

Leila alig huszonkét éves volt, amikor elhatározta, hogy létrehozza azt a munkahelyet, ahol mindig is dolgozni szeretett volna, és megalapítja a Skills Nyelviskolát. A szobája falát beborító parafatábla hamarosan megtelt szövevényes ábrákkal és tervekkel, ahogy megálmodta iskoláját: *legyen pörgős, fiatalos és vidám hangulatú*. Csatlakozott hozzá gyermekkori barátja is, majd további nyelvtanárokkal és önkéntesekkel bővült az iskola, így mára tízen alkotják a magcsapatot, ahogy Leila hívja a kollégáit. A nyelvtanárok mellett pedig önkéntesek segítik őket a rendezvényeken és adománygyűjtéseken. Mert az iskola indulása után egy évvel a non-profit működési vonalat is elindították: eddig több, mint 130 kg kupakot gyűjtöttek össze a beteg gyerekek gyógyulásának támogatására, „önfinanszírozású ügyfelek” mellett pedig „szponzorált”, állami gondozású gyerekeket is fogadnak az iskolában. Jelenleg növelni szeretnék az állami gondozású tanítványok számát, mert hisznek abban, hogy ha a családban és állami gondozásban felnövő fiatalok együtt, egymástól tanulva, egymást inspirálva sajátítják el az idegen nyelvet, az hasznára válik

mindkét csoportnak, és megszünteti a közöttük lévő különbségeket is.

A nyelviskola megalapításakor végiggondoltam, hogy milyen vezetői stílust szeretnék a munkatársaim felé sugározni- emlékezik vissza Leila. Olyan vezetővé szerettem volna válni, akihez bármikor lehet fordulni, aki megalapozott szaktudással rendelkezik, naprakész, pörgős, fiatalos és akire mindig lehet számítani. Szeretek felelősséget vállalni, szeretem azt a szabadságot, hogy a dolgok csak rajtam múlnak, mert akkor tudom, ha jól csinálom, jól fog sikerülni. Ha viszont elrontok valamit, az csak az én hibámnak lesz köszönhető. Persze, van még mit tanulnom, remélem, hogy vezetőként sikerül majd olyan tempóban fejlődöm, ahogy azt a Nyelviskola növekedése megkívánja. Nagyon szeretem a munkámat, úgy érzem itt, teljes mértékben kiélhetem a kreativitásomat. A határ a csillagos ég! A több órás autótúr alatt, amíg hétvégeként leérek a családomhoz, rengeteg fejlesztési ötletem születik, és szabadon eldönthetem, hogy melyekbe vágok aztán bele.

„Nem tudom, hogy mivel váltom ki az emberek lelkesedését. Nem teszek semmi rendkívülit, nem szoktam parancsolni, vagy kötelezővé tenni dolgokat (...).”

A saját vezetői képe mellett konkrét elképzelése volt a kollégái kiválasztásának kritériumairól is: *fontos volt, hogy nyelvtanári diplomájukat erős, neves egyetemen szerezzék, emellett kedves és vidám kisugárzásuk, jó megjelenésük legyen- magyarázza Leila. Jelentkezőből, legyen az nyelvtanár, önkéntes vagy adományozó pedig mindig akad bőven, sokan szeretnének hozzájuk csatlakozni: Nem tudom, hogy mivel váltom ki az emberek lelkesedését. Nem teszek semmi rendkívülit, nem szoktam parancsolni, vagy kötelezővé tenni dolgokat, mégis nagyon sokan állnak az indítványaink mellé, aminek nagyon örülök. Ha nagyon ki kellene emelnem valamit, talán a lelkesedésemet említeném meg. Azt, hogy látszik rajtam, mennyire szeretem, és élvezem, amit csinállok. A lelkesedés másokat is mozgósít.*

Ritka az ilyen karizmatikus, pozitív kisugárzás, főleg ilyen fiatal korban. Vajon mik voltak a gyökerei ennek a gondolkodásmódnak? *Gyerekkoromban szinte infúzió kaptam a motivációt. Teljesen természetes volt, hogy megtalálható a könyvespolcunkon az egész Sikerkalauz könyvsorozat, szinte szívtam magamba az erőt és a sikerorientációt a könyveket lapozgatva. A mai napig motiváló könyveket olvasok reggelente. Sokat köszönhetek a szüleimnek is, akik hagyták, hadd menjek a saját fejem után, és valósítsam meg az ötleteimet. Rengeteg megerősítést kaptam tőlük, bíztattak, hogy csak menjek, és próbáljam ki magam, mert bármit csinállok, az jó lesz. Nagyon szerencsésnek érzem magam emiatt a támogatás miatt. Szerintem sokan meg sem próbálják megvalósítani az ötleteiket a bukástól való féltelmük miatt, én viszont olyan sok bizalmat és önbizalmat kaptam, hogy meg sem fordul a*

fejemben, hogy félek vagy hogy ne vágjak bele az ötleteim megvalósításába. „Miért ne?” - szoktam mondani. Az alkotás és a sikerorientáció mellett viszont mások segítése is fontos volt a családban. Édesanyám mindig próbált a tőlünk hátrányosabb helyzetben lévőknek segíteni, és sajnos én is számtalanszor láttam a környezetemben, milyen kiszolgáltatott egy gyermek, ha család nélkül kell felnőnie. Talán ez is motiválhatott, amikor belevágtam az állami gondozott gyerekek tanításába.

A pozitív kisugárzás és karizma gyökereire tehát választ kaptunk. Nem mehettem el azonban szó nélkül a Leila szavaiból áradó érettség és határozottság mellett sem. *Min- dig is szerettem volna a koromnál idősebbnek és komolyabbnak tűnni, de azt hiszem, az egyiptomi cserediák-év tanított meg igazán a felelősségvállalásra. Tizenhat évesen, amikor épp tinédzser korszakomat éltem, elmentem egy kairói középiskolába tanulni és egy kairói családnál lakni. Hatalmas kihívás volt beilleszkedni, hiszen minden új volt: a kultúra, a szokások, a szabályok és a nyelv! Abban a nagyon szabályozott, nagyon más kultúrában nem lehettem többé gyerek, egyszerűen muszáj volt felnőnem. Egyedül voltam egy, a ma- gyartól teljesen eltérő kultúrában, ahol a vallás a mindennapi életre és az egymás közötti kommunikációra is sok apró előírást fogalmaz meg: odaléphetünk-e fogadó testvérünk- höz, ha épp imádkozik vagy nem, hogyan viselkedjünk az ellenkező nemű osztálytársaink- kal vagy egy taxiban, milyen szituációk rejthetnek veszélyeket, stb. Nagyon fontos volt, hogy odafigyeljek ezekre az előírásokra, nemcsak a beilleszkedés, de a fizikai biztonság miatt is. Az Egyiptomban megtanult körültekintés és elővigyázatosság sokat formálta a gondolkodásomat.*

Végül pedig, hogy milyen tanácsot adna Leila a kortársainak az ötleteik megvalósításá- hoz? *Hogy csinálják, csinálják, csinálják! De csak akkor, ha szeretik, és hisznek is benne. Vállalkozást bármikor bárki létrehozhat, de csak akkor válik az a vállalkozás sikeressé, ha hisznek is benne. A hitüinktől és a lelkesedésünktől válunk hitelessé mások számára -és ezzel öntudatlanul is megválaszolta a cikk elején feltett, hitelessége gyökerét firtató kér- désemet. Köszönöm, Leila, és sok sikert a terveid megvalósításához!*

